

19 EXT. HARJULAN TALO.1978.KESÄ -- EVENING 19

Viehättävä vanha, hyvin pidetty kuistillinen puutalo.Ympärillä hoidettu puutarha, jossa viinimarjapensaita,omenapuita, kirsikkapuita ja kauniita kukkaistutuksia. Talon eteläseinustalla kasvaa muutama pienehkö mulperipuu (Morus nigra). Harjula istuu kuistilla kahvittelemassa nuorehkon vaimonsa IRENEEN (34 v.) kanssa. Vanamo leikkii pihamaalla haluttoman oloisena pikkusiskonsa ORVOKKI (n.6 v.) kanssa, jonkinlainen nukkeleikki on meneillään. Vanhemmat seuraavat tyttöjen leikkiä. Ilta on aurinkoinen, liki tyyni ilma väreilee raskaana.

IRENE

Täysin yksin maailmassa ton
ikäsenä. Kauheeta.

Harjula vilkaisee vaimoa.

HARJULA

Minä pidän hänestä huolta. Minä
pidän niistä kaikista huolta.

IRENE

Nehän voi tehdä sille ihan mitä
vaan.

Harjula huokaa. Irene reagoi huokaukseen.

HARJULA

Pojat oppii rajat, ottamaan
vastuuta tekemisistään.
Kollektiivinen rangaistus, se
kasvattaa ryhmäkuria.

Irene nousee.

IRENE

Luulet että kaikki on samanlaisia
ku sinä. Tai että sä voit tehdä
kaikista samanlaisia.

Irene ja lähtee kohti ovea.

HARJULA

Ei pitäisi ollenkaan puhua näistä
asioista, kun et sinä alkuunkaan
ymmärrä mistä tässä on kysymys.

Ireneen pitää ovea auki, katsoo Harjulaa. Kasvoilla on
äkkiä uhmaa.

IRENE

No, mistä tässä on kysymys? Mitä
mä muka en ymmärrä?

Tummien perhosten koti

Irene menee sisään. Ovi kolahtaa. Harjula täräyttää kupin asetille ja lyö nyrkkiä pöytään niin että astiat helisevät. Kermanekka putoaa kuistille.